

68%.³²

Несъмнено, преходът към пазарна икономика и нови форми на социално устройство ще внесе сериозни промени в жилищния проблем, които ще придадат значително друга окраска на неговото състояние сред различните социални (а в някои страни и етнически) групи от населението.

Второ. Притежаването на собствено жилище още не означава, че това е достатъчно условие за нормално (особено пък комфортно) съществуване на семейството, а оттам и за реализацията на неговите възпроизводствени и социализиращи функции. Социалната среда, благоустройството, площта, "оборудването", функционалното решение и експлоатация на самото жилище, начинът и стойността на неговото придобиване и други такива също рефлектират върху цялостния живот на семейството. А това означава, че жилищният проблем трябва да се оценява не само откъм формалния брой на жилищата (собствени или не), но и съобразно редица качествени показатели, касаещи се както до самото придобиване, така и до същностната определеност на съответното жилище.

Трето. Жилищният проблем има различни количествени и качествени измерения съобразно това дали той се разглежда откъм неговите градски или селски решения и експлоатация. По принцип, той е много по-остър в големите и особено в най-големите градове, и значително по-благоприятно решен в останалите селища, особено в селата. Данните от преброяването на жилищния фонд в нашата страна през 1985 г. сочат, че ако в градовете в собствено жилище живеят 74,1%, то в селата този процент нараства на 96,7%.

И още нещо. Решаването на жилищния проблем засяга не само построяването и собствеността, но и фактическата експлоатация на жилищата. А в това отношение действителността допуска редица диспропорции, които също трябва да се вземат под внимание. Така например, докато в големите градове жилищният проблем е най-остър, в същото време у тях има и най-много незаети (макар и годни за обитаване) жилища. По-конкретно, през 1985 г. в страната е имало около

³² Виж: в. "Дума" от 10 август 1992 г.